

Tinerete fara batranete si viata fara de moarte - referat

Basmul este incarcat de semnificatii, implicand elemente din filozofia folclorica romaneasca; conceptia despre viata si moarte, locul si rostul omului in univers, sensul si limitele fericirii.

Pornind de la definitia basmului (nariu fantastica, cu personaje fabuloase, grupate dupa cele doua dimensiuni ale vietii: binele si raul), "Tinerete fara batranete si viata fara de moarte" face parte din acele basme care au ca motiv imparatul fara urmas. Astfel, se nareaaza intamplari ale unui "imparat mare" si ale unei imparatese "amandoi tineri si frumosi" care insa nu puteau avea copii. "Un unchias dibaci" daruieste imparatului "ceva leacuri" pentru a aduce pe lume "un Fat-Frumos" dragostos, dar, spune batranul, "parte n-o sa aveti de el".

Copilul nu intra insa in viata decat atunci cand i se promite "tinerete fara batranete si viata fara de moarte". Aceast promisiune neobisnuita devine laitmotivul basmului.

La implinirea varstei de 15 ani, nazdravanul flacau ii cere tatalui sau fagaduinta facuta la nastere. Imparatul, neputincios, este obligat sa refuze. Atunci fiul sau se simte "nevoit sa cutreiere toata lumea pana voi gasi fagaduinta pentru care m-am nascut".

Dorinta, imposibil de implinit intr-o lume obisnuita, se transforma intr-o cautare a unui ideal superior, a nemuririi.

Fat-Frumos isi alege calul "rapciugos si bubos si slab", dar si el nazdravan, care il invata ce trebuie sa faca pentru a deveni invincibil. Dupa ce respecta sfatul calului, si curata hainel si armele tatalui sau, calul "odata se scutura" si "toate bubele si rapciuga cazura de pe dansul si ramase intocmai cum il fatase ma-sa, un cal gras, trupes si cu patru aripi". Dupa trei zile cei doi pleaca in marea calatorie, ce ii va supune la numeroase probe de viata, cum au fost: invingerea Gheonoaiei si vindecarea ei, lupta cu Scorpia, sora cu Gheonoaia, ambele blestemate de parinti pentru rautatea lor si transformate din fete frumoase in "lighioi" si care "vor sa-si rapeasca una de la alta pamantul".

A treia piedica este a fiarelor salbatice care pazesc palatul unde se gaseste "tinerete fara batranete si viata fara de moarte". "Cu dansele nu e chip de a te bate", dar ajutati si de "doamna palatului", cei doi razbesc din nou.

Taramul in care patrunsesee Fat-Frumos, un taram al fericirii, nu cunostea surgereea timpului. Era oprit insa a intra in Valea Plangerii. Dar intr-o zi, "alergand dupa un iepure, depaseste hotarul interzis si deodata il apuca un dor de tat-sau si de mama-sa", pe care se hotaraste sa-i revada. In ciuda avertismentelor celor trei femei si ale calului, Fat-Frumos ia calea intoarcerii.

Drumul inapoi insa este de nerecunoscut, iar Scorpia ramasese doar o poveste auzita din batrani. Locuitorii radeau de el ca de unul ce aiureaza sau viseaza destupt, iar Fat-Frumos nu observa ca

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

barba si parul ii albiseră".

Ajuns în sfârșit în locul nasterii sale, calul se întoarce înapoi, în timp ce Fat-Frumos se simte dezorientat în mijlocul ruinelor palatului tatalui sau.

Astfel eroul reintra în condiția sa umana, de ființă muritoare, caci moartea nu poate fi depasita decat simbolic.

Finalul înregistreaza moartea eroului și semnifica imposibilitatea omului de a-si schimba condiția existentiala.

Caracteristicile basmului, în general, deci și ale celui în discutie sunt: formulele de inceput, de încheiere și chiar de interior, cu rolul de a ne introduce în lumea fabulosului, pentru ca în final să ne readucă la realitate. Peisajelor le lipsesc determinările geografice precise; palatele, zanele sunt descrise prin trasături ce uimesc, strălucesc, cu puține amanunte vestimentare. Există fiinte -himerice- ce comunică cu omul dar nu sunt oameni, și care îl ajuta pe viteazul din basm în depăsirea încercărilor. Aceste fiinte au o mare forță fizică și un simt extraordinar, prevestind și preintampinând intamplările nefavorabile eroului principal.

Calul nazdravan este un alt protagonist al basmului care "strabate fulgerator spațiul". Este relevanta limba folosită, cu un pronuntat caracter oral dat de expresiile populare, proverbele, expresiile locutionale, interjectiile cu valoare onomatopeica, prezente în text. Se folosesc ca moduri de expunere: naratiunea, dialogul, descrierea, monologul interior. Semnele de punctuație au valori expresive superioare.

Basmul este deci, o creație literară, având o geneze specială, oglindind viața în mod fabulos.

Semnificațiile textului, de altfel numeroase, nu se pot dezvalui, urmărind evoluția narativa a basmului, structurată pe motive:

1. motivul imparatului fără urmă
2. motivul dorinței imposibile
3. motivul probelor depasite
4. motivul dorinței implinește
5. motivul dorului de parinti
6. motivul reîntoarcerii la condiția umana